

[Hans Knudsen.]

er ubetinget begejstret for, men det skal jeg senere vende tilbage til.

Jeg vil gerne udtale min og mit partis tilfredshed med den adgang, der i forslaget gives til, at børn kan blive sambeskattet med forældrene indtil det fyldte 18. år. Det har virket utilfredsstillende, at børnefradrag og dermed også børnetilskud opfører, når barnet er fyldt 16 år, selv om det pågældende barn overhovedet ikke har nogen indtægt, men f. eks. endnu er skole-søgende eller under videre uddannelse. Efter forslaget kan forældrene fremtidig begære sambeskatning, til barnet er fyldt 18 år, men der vil fremdeles være den betingelse for sambeskatningen, som også gælder for børn under 16 år, at barnets indtægt ikke må overstige 600, 700 og 800 kr. i de tre kommunegrupper. Denne grænse kan forekomme noget lavt ansat, men hvis barnet har en indtægt af en sådan størrelse, at den skattestigning, der sker ved, at barnets indtægt bliver sambeskattet med forældrenes indtægt, overstiger værdien af børnefradrag og børnetilskud, så vil der ikke være nogen fordel ved sambeskatningen. Måske kan man derfor ikke sætte grænsen for barnets indkomst anderledes end foreslået her. Nu opnår vi i hvert fald, at vi kan imødekomme skatteydere, der har børn under 18 år, som overhovedet eller praktisk talt ikke har nogen indtægt. Det hilser jeg med tilfredshed også af den grund, at det ikke lykkedes at få hjælpen fra ungdommens uddannelsesfond til at omfatte bl. a. gymnasieuddannelse.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn til de mindre vidtrækkende ændringsforslag, som finansministeren møder med. Tontineordningers sidestilling med renteforsikringer er en naturlig videreførelse af bestemmelserne om fuldt fradrag for præmier til pensionsforsikringer. Det samme gælder adgangen til fradrag af underskud i de følgende to skatteår. Dette hører jo sammen med den allerede indførte lempelse i beskatningen af svingende indkomster, som vi tidligere har gennemført ved loven om 30 pct. reduktion for merindkomst. Også udbetalingen af den bundne opsparring til 65-årige med forholdsvis lave indkomster kan jeg tiltræde. Pengene er jo nu bundet til det fyldte 70. år, men de skal alligevel

udbetales i 1958 eller 1959, så det vil sikkert være en god begyndelse på udbetalingerne, at i hvert fald de 65-årige og rentenyderne, der er berettiget til nedslag, allerede nu kan få beløbet frigjort.

Jeg sagde i min indledning, at der var et enkelt forslag, som jeg ikke var udelte begejstret for. Det drejer sig om de nye nedslagsregler for de 65-årige, den nyordning, vi påbegyndte i fjor. Formålet med at indføre disse regler har hele tiden været at fritage de mennesker for beskatning, som hovedsagelig må leve af en aldersrente; naturligvis bør de fritages. I fjor forhøjede vi imidlertid den indtægtsgrænse, inden for hvilken nedslag gives, så den kom helt op på henholdsvis 10 000, 11 000 og 12 000 kr. for et ægtepar inden for de 3 kommunegrupper, medens nedslaget til gengæld blev halveret. I år har ministeren yderligere foreslået indkomstgrænsen sat op med 1 000 kr., for hvis det ikke sker, bliver det halverede fradrag for de lave indkomster ikke stort nok til at dække indkomststigningen bl. a. for aldersrentemodtagere. Nu er disse fradragsregler så udviklede, at skatteyderne ofte ikke kan forstå dem, men nyordningen måtte vi lave for bl. a. at imødekomme ønsker fra selvpensionisterne.

Imidlertid kan det ikke altid være lige indlysende, at der bør gives nedslag for skatteydere med indkomster op til 12 000 kr., når skatteydere under 65 år overhovedet ikke får nedslag. Jeg er imidlertid klar over, at den nedslagsform, vi nu arbejder med, kun må betragtes som en overgangsregel, indtil vi får gennemført en reform på dette felt; forhåbentlig når vi snart frem til en mere tilfredsstillende løsning af problemet.

Der er i øvrigt mange ligningsregler, som det kan være fristende at tage op til behandling, når forslaget til ligningslov nu foreligger, men jeg er indforstået med, at ligningsloven kun bør indeholde de mest påkrævede ændringer, som ikke medfører for omfattende konsekvenser. Som en sådan påkrævet ændring eller regulering vil jeg dog gerne nævne en forhøjelse af lønmodtagerfradraget. Jeg mener, at tiden nu må være inde til at få dette fradrag ført à jour. Lønmodtagerfradraget indførtes første gang i 1951 med 300 kr., og allerede året efter forhøjedes det til 400 kr.; det har nu ikke